

[Viggo Starcke.]

„Du være den fattiges værner,
du være den riges ris;
da får du ej ordner og stjerner,
men bævende løbers pris.“

Var det ikke værd at overveje at flytte lidt om på ordene „de fattige“ og „de rige“, hvis dette lovforslag er udtryk for socialdemokratiets fremtidige politik?

Det ærede medlem hr. Lars P. Jensen harcellerede over, at jeg havde sagt og skrevet, at når tolden efter dette lovforslag forhøjes med 30 mill. kr., vil det for befolkningen betyde en fordyrelse af varerne på 100 mill. kr. De 30 mill. kr. er told. Ovenpå dem vil der blive lagt en udnyttelse af toldbeskyttelsen til industrien og aktionærerne. Derefter kommer handelen, som er nødt til at beregne sin avance, sin diskonto og sin risiko på begge disse ting. Det vil igen drive pristallet op, lønningerne op, skatterne op, de offentlige udgifter op, således at de offentlige udgifter sandsynligvis vil stige mere end de 30 mill. kr., som tolden vil give. Det var derfor rigtigt, som det blev nævnt her i dag, at det er forkert at kaste folk blå i øjnene. Nu er der det, at såvidt jeg er underrettet, er blå toldfrit; det er måske derfor, man omgås så large med det.

Det er ikke længe siden, det konservative folkeparti erklærede: ikke een øre i nye skatter til denne regering! Nu springer man til og hjælper den til 30 mill. kr. uden at være opmærksom på, at socialdemokratiet er lykkeligt ved at drive en kile ind imellem venstre og de konservative. Den højtærede finansminister lover oven i købet flere forslag om told i fremtiden. Jeg vil gerne spørge det ærede medlem hr. Poul Møller: Skal de også gennemføres i samarbejde mellem konservatismen og socialdemokratiet? Det vil i høj grad interessere vælgerne. Hvordan vil venstre og de konservative i fremtiden kunne appellere til vælgerne om en såkaldt borgerlig regering, når de står med en ski på hver side af frihandelens høje træ?

Under behandlingen af vareforsyningsloven den 21. april 1950 udtalte det ærede medlem hr. Aksel Møller et par ord, som jeg gerne vil have lov at citere. Udtalelsen faldt i anledning af, at der i pressen havde stået noget om, at venstre og konservative

var meget uenige i toldpolitikken; deroverfor sagde det ærede medlem hr. Aksel Møller ligefrem, at pressen foregøglede, at venstre og de konservative så forskelligt på toldpolitikken, og så kom hans betydningsfulde erklæring (folketingstidende 1949—50, sp. 3659):

„Lad mig derfor sige, at vi er enige i, at vejen ud af den toldpolitiske misère for Danmark under en videre liberalisering ikke er en forhøjelse af Danmarks toldsats.“

I dag står vi ved deponeringsordningens afvikling, overfor en udvidelse af liberaliseringen, og i dag kommer det konservative parti under det ærede medlem hr. Aksel Møllers ledelse og forlanger det modsatte af det, han erklærede, dengang den venstre-konservative regering skulle dannes i 1950. Hvordan kan man i fremtiden have tiltro til konservative erklæringer på disse områder?

Venstres ordfører holdt i dag en tale, som jeg gerne vil have lov at komplimentere ham for. Det var en frihandelsvenlig tale og et stort fremskridt, målt i forhold til, hvad det ærede medlem hr. Thorkil Kristensen tidligere har præsteret.

Til slut vil jeg gerne sige følgende: toldforhøjelser kan i visse tilfælde bevirke, at udenlandske producenter vil nedsætte priserne på deres varer — ja, det er muligt, at den højtærede finansminister regner med det, men jeg vil gerne spørge den højtærede finansminister: Tror han selv alvorligt på, at der er væsentlige realiteter i dette, og at hans eget forslag derfor ikke vil give en prisforhøjelse for forbrugerne? I så fald er den højtærede finansminister meget mere naiv, end alle vi andre tror han er.

Endelig dette: to trediedele af det danske hjemmeforbrug dækkes af dansk tekstilproduktion. Den højtærede finansminister mener, at den danske tekstilindustri indbyrdes konkurrence formentlig vil bevirke, at der på mange områder, hvor forsyningen allerede nu hovedsagelig hidrører fra den danske produktion, ikke vil ske væsentlige prisforhøjelser. Tror den højtærede finansminister virkelig på dette? For i så fald kommer man til at tænke på de tyske communiqueer under krigen; når englænderne havde bombarderet tyske fabrikker, stod der altid i de tyske communiqueer,